

„Az irodalom útmutató az élethez.”

(Roland Barthes)

Plébániánkon

4 alkalomból álló egy-egy órás

„irodalomterápiás” foglalkozást

tartunk felnőttek számára.

Szépirodalmi műveket engedünk hatni magunkra, megosztjuk ébredő gondolatainkat, érzéseinket, kapcsolódó élményeinket, emlékeinket.

„Az irodalom megfoghatja a kezünket, amikor mélységesen elkeseredettek vagyunk, közelebb vihet a körülöttünk élő emberi lényekhez, jobban megértetheti velünk a világot, és élni segíthet.”

(Cvetan Todorov)

A megbeszélésekhez kijelölt művek:

november 3. szerda 17:30

Pilinszky János: „Pársorosak”

január 12. szerda 17:30

Nemes Nagy Ágnes: Fák / Tanulni kell

Tamás Menyhért: Szövetségben a fákkal

április 6. szerda 17:30

Rakovszky Zsuzsa:

Ha a folyóhoz érek....

május 11. szerda 17:30

Tóth Árpád: A fa / Meddő órán

A foglalkozásokat **Tóth Zoltánné** és **Frigyesi Miklós**, pedagógusok vezetik.

Azt kérik, hogy hozzuk magunkkal érdeklődésünket nyitottságunkat, bátorságunkat és diszkrécióunkat.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

„Az irodalom útmutató az élethez.”

(Roland Barthes)

A foglalkozások során szeretnénk valamivel jobban megismerni önmagunkat, talán kicsit kívülről is magunkra látni. Az ébredő gondolatok, érzések elhatározásokat szülhetnek vagy segíthetnek megerősödni szándékainkban. Nem irodalomóráról van szó, a művek csak kapaszkodók, indítók, katalizátorok. Hagyjuk, hogy hassanak ránk, hatásukat tudatosíthatjuk, egymással is megoszthatjuk. Semmi más nem kötelező, csak a szabad megnyilvánulásokat lehetővé tevő diszkréció, titoktartás.

Az első alkalommal **Pilinszky János pársoros**, rövid kis **verseinek** támogatásával **kapcsolataink** mélységéről, **hőfokáról** gondolkodunk. Mitől leszünk igazán emberek?

Nemes Nagy Ágnes: Fák / Tanulni kell és Tamás Menyhért: Szövetségben a fákkal című verse segítségével a természethez fűződő kapcsolatunkról gondolkodunk. Mit tanulunk a természetben elcsendesedő járás során? Erős élményeink vannak: hegycsúcsok, szakadékok, a végtelen tenger, a zuhogó vízesés, a pusztalátványa. Most összpontosítsunk csak egyre, nézzük a fát. Életünk allegóriájaként tekintve rá, milyen felfedezéseket teszünk? Az **elcsendesedés, figyelem, tanulékonyág, kitartás és szolgálat** szerepe életünkben.

Rakovszky Zsuzsa Fortepan című versciklusának epilógusát (**Ha a folyóhoz érek...**) olvasva a múltal való kapcsolatunkról gondolkodunk.

Rá kell döbbernünk, hogy életünk legjelentősebb pillanataiban egyedül vagyunk. Akkor is, ha éppen népes sokaság vesz körül. A döntést egyedül kell meghoznunk, a fájdalmat egyedül kell elviselnünk, az elmúlással egyedül kell szembenéznünk. Ez az egyedüllét azonban nem jelent feltétlenül magányosságot, magárahagyatottságot. Két rokon témájú, mégis más kicsengésű **Tóth Árpád** vers lehet a vezetőnk: **A fa és Meddő órán.**